

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

Segones oportunitats

LA TRAMA: Nova Orleans, avui. L'agent federal de l'ATF, Doug Carlin, investiga el brutal atemptat contra un transbordador del Mississipi amb un total de 543 víctimes, i s'incorpora a una comissió de la FBI equipada amb sofisticats aparells científics que els permet viatjar en el temps.

La pel·lícula: Resulta que al germà petit de Ridley Scott, el Tony, li encanten d'allò més les històries que parlen del super-control electrònic i totpoderós que (avui?) s'exerceix sobre la ciutadania planetària. El món feliç d'Aldous Huxley en versió thriller-s/f. El 1998, Scott dirigia *Enemigo público*, on un angoixat Will Smith era víctima innocent dels satèl·lits espacials, que com el GPS, diuen que ens fan la vida (massa) fàcil. Ara amb *Déjà vu*, Tony Scott insisteix en el tema de la vigilància feixista. I ho fa des del prisma d'un film de ciència-ficció d'aquí i ara, és a dir, especulant (o no) sobre el malson de la nostra llibertat vigilada...

A Will Smith el substitueix un altre actor afro-americà: Denzel Washington. Això vol dir que seguim sota la influència d'un protagonista amb prou carisma fotogràfic i evident simpatia com per a fer-nos empassar la il·lustració taquicàrdica d'un guió especialment trampós. Fidel a la seva formació de director publicitari, Tony Scott executa un llarg spot sobre les novíssimes tecnologies, les que ens xuclen la vida. Amb estil trepidant (la càmera mai no s'ha d'estar quieta, oi Mr. Scott?), el film pren posició amb el temps (el dramàtic i el nostre d'espectadors) prenent partit també quant la possibilitat de disposar d'una segona oportunitat. O allò del *regreso al futuro* amb sang i fetge. Fent un apart polític, en clau catalana, esquerrana i (ex)sobirana, segur que els socis del Tripartit Bis signarien (i subvencionarien) aquest producte Made-in-Hollywood, autòcton com una masia de l'Empordà. Digressions socio-polítiques a banda, aquest *Déjà vu* falsament afrancesat, suposa més de dues hores de castells de foc audiovisuals per a matar el temps, fent veure que juguem amb ell. Llàstima. La cosa donava per a molt més.

La frase: "No puc tenir preguntes si no tinc informació", afirma l'enrotllat Denzel Washington. La pregunta és rotundament pertinent. Per cert, qui ens facilita la informació de que disposem? La tele, la premsa, la ràdio? I quines agències els subministren les notícies? Misteri? No!

La recomanació: L'espectacle audiovisual és força agraït i grandiloqüent com per a distreure unes estones perdudes.

Déjà vu

Director: Tony Scott.

Intèrprets: Denzel

Washington, Val Kilmer,

Paula Storn, Adam Goldberg,

Jim Caviezel. EUA, 2006.

127 minuts. Lauren, Principal.